

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Gmina *Rejtarówice* w obwodzie przemyskim, obowiązała się dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, wystawić budynek szkolny i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawić potrzebne porządki szkolne, czuwać nad czystością szkoły, zrezygować i przystawiać 5 niz. austr. sagów drzewa, które dwór zapewnił rocznie na opał szkoły, a w razie potrzeby kupować je z własnych funduszy, i każdorazem nauczycielowi, który ma oraz pełnić służbę diaka z pobieraniem połączonych z nią zwykłych dochodów, płacić rocznie 60 zł. w. a. gotówką i uposażać go gruntem objętości 6 morgów i 135 saziń kwadratowych.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, 23. października. Dnia 22. października 1862 w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu wyszedł i został rozesłany XXXII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 71. Rozporządzenie ministerstwa finansów z d. 16. października 1862 — względem obliczania miesięcznego przeciągu czasu w zawiadomieniach o wyrobie wódki, i obrachunkach z gorzelniami przedsiębiorcą się mającemi.

Cześć nieurzędowa.

Donau-Zeitung zamieściła artykuł następujący:

„Ze stosunki u nas polepszyły się, o tem przekonywa pobieżny przegląd cedyły kursów, przekonywa niemniej powszechne uspokojenie umysłów. Widzimy wprawdzie, iż czynne są jeszcze elementa oporu przeciwko nowemu porządkowi państwa, zdaje się wszelako, iż nastąpiła chwila odpoczynku i rozważki; opinia, iż na zasadzie separatystycznych urzędów i narodowości, idea państwa rozwinąć się nie może, opinia ta zwolna przemaga. Ten zaś zwrot myśli zwolna i pocieba przeprowadzi do użycia idei państwa austriackiego tych, którzy się dotąd od niej odwracają.“

„Zdaje się nam, iż najwyraźniejszym wcieleniem tej idei jest konstytucja lutowa. Czyni ona zadosyć jedności, łącząc to, co nie można pojmować w rozłączeniu, zarazem zaś słuszną jest w obec żądań autonomii. Tworzy ona węzeł wiążący wszystkie warstwy społeczne, wszystkie narodowości i wszystkie kraje; nie orzeka ona panowania jednej rasy lub jednego języka, zawiera przeciwnie drogocenną zasadę uprawnienia wszystkich narodowości, ogranicza życie prowincjonalne mniej lub więcej według historycznego zwyczaju i pojęć prawnych, ale go nie zgniata pod ciężarem zbytecznej centralizacji, zostawia mu wolne używanie skrzydeł; przyznaje państwu to, co do państwa a krajowi koronemu to, co do kraju koronnego należy. Konstytucja lutowa usposobiona jest zresztą do dalszego rozwoju i elastyczna we wszystkich kierunkach, a ku temu nie trzeba zbytecznego pośpiechu i skoków nadzwyczajnych. Przeszła ona zresztą w życie większej części ludów austriackich, stała się im drogą, nawet obejść się bez niej nie mogli.“

„Przeciwnicy nasi niesłusznie więc obstawanie przy tak drogocennej konstytucji uporem nazywają. Ludzie bez przesądu nazwą to konsekwencją. Skutki tej konsekwencji okazały się dotąd w sposobie najzbawienniejszym; w przyszłości skutki te wzmogą się jeszcze. Niebezpieczne eksperymenta, takie na przykład, o jakich nie dawno mówił *Journal des Debats*, nie doprowadziłyby do celu. Droga, którą idą przyjaciele konstytucji, nie jest prawdziwie dotąd zupełnie równą, ale nie masz na niej przepaści, na którą bez niebezpieczeństwa i utraty czasu wstąpić nie można. Wielkich rzeczy w locie złapać nie można, ale wytrwałość w dobrem, według praw natury do życia indywidualnego i państw zastosowanych, zawsze do szczęśliwego doprowadzi końca.“

Monarchia Austriacka.

Lwów, 24. października. Książd Antoni Mogielnicki, poseł galicyjski do rady państwa w Wiedniu, popierając na posiedzeniu tejże rady z dnia 7. maja b. r. wniosek, mający na celu uchwalenie rozporządzenia, że na posady przy urzędach politycznych mają być powoływani tylko urzędnicy, posiadający dokładnie język okręgu, w którym służbę pełnią, nadmieniał, iż w powiecie, w którym mieszka, (Sołotwiński w obwodzie Stanisławowskim) zasada równouprawnienia nie jest przestrzegana, gdyż urząd powiatowy w Sołotwinie podał ruskich nie przyjmuje, a nawet je z drwinami odrzuca.

Twierdzenie to księdza Mogielnickiego polega na jakimś nieporozumieniu, albowiem pewną jest rzeczą, że urząd powiatowy w Sołotwinie ruskie podania zawsze przyjmował należycie załatwiał.

Czerniowiec. (Wybór deputowanego.)

Dnia 15. b. m. odbył się wybór deputowanego sejmowego dla księstwa Bukowiny w miejsce zmarłego deput. Aywasa. *Janko Kostin* został wybrany jednogłośnie.

Wiedeń, 23. października. (*Nowiny dworu. — Wiadomości pobieżne. — Zaślubiny Arcyksięcia Karola Ludwika.*)

Arcyksiążę Karol Ludwik z małżonką krótki czas zabawi w Wenecyi, lecz do Wiednia nie przybędzie aż w zimie. Dostojni nowożeńcy mieszkać będą tymczasem w Gorycyi i Gracu. Cały dwór i służba Arcyksiężnej Annunziaty znajduje się w Wenecyi od dwóch dni. — Dnia 22. po południu odbyła się rada ministrów pod prezydencją Arcyksięcia Rainera. C. k. poseł w Paryżu, książę Metternich miał wczoraj audyencyę u Najjaśniejszego Pana, a c. k. poseł w Petersburgu, hr. Fr. Thun, udał się do swoich posiadłości w Czechach. Przedwczoraj przybył tu Namiestnik Węgier hr. Palfy.

Czytamy w *G. di Venezia* z 20. b. m.: Zaślubienie Jego c. Wysokości Arcyksięcia Karola Ludwika z Jej król. Wysokością księżniczką Maryą Annuncyafą, napelnia radością najoświeczonego domu cesarskiego, całe państwo, a w szczególności nasze miasto, które uzyskało zaszczyt być wybranem na uroczystość tego, szczęście zwiastującego zaślubienia.

Jego ces. Wysokość Arcyksiążę przybył tu dn. 18., Ich ces. Wysokości Arcyksiążę Franciszek Karol i Arcyksiężna Zofia przybyli dziś wieczorem. Jutro przybędzie morzem Księżniczka, jak niemniej Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian i Arcyksiężna Karolina. Zapowiadają także na jutro przybycie Ich ces. Wysokości Arcyksiążąt Józefa i Henryka i Jego W. księżęcej Wysokości księcia Heskiego.

Wesele odbędzie się prywatnie w pałacu cesarskim bez żadnej publicznej uroczystości. Przybycie księżniczki będą zwiastowały wystrzały działowe, a chociaż wszelkie publiczne uroczystości mają być zaniechane, osobom prywatnym wolno będzie udać się gondolami naprzeciw księżniczki, skoro salwy słyszeć się dadzą.

Słychać, że dostojni nowożeńcy po krótkim przeciągu czasu powrócą znowu do Wenecyi, aby tu część zimy przepędzić. Oby ten zamiar istotnie przyszedł do skutku.

(*Posiedzenie izby panów z 22. października.*)

Zagaił posiedzenie książę *Auersperg* o godzinie 11^{1/2} zrana. Na ławie ministrów zasiedli pp. *Rechberg*, *Degenfeld*, radzca sekcyjny w ministerjum handlu Dr. *Schindler*, a później minister *Lasser*.

Po odczytaniu protokołu oznajmił prezydent izbie nagły zgon jednego z jej członków, biskupa Lawantyńskiego, Antoniego Marcina *Slomschek*.

Ustawa finansowa na rok 1862 została po raz trzeci odczytana i ostatecznie uchwalona.

Drugim przedmiotem porządku dziennego było sprawozdanie komisji o ustawie względem zaprowadzenia czterech pierwszych ksiąg powszechnego niemieckiego kodexu handlowego. Komisja jurydyczna, której sprawozdawcą był baron *Lichtenfels*, zalecała przyjęcie projektu bez zmiany.

Hrabia *Leon Thun* oświadczył, że chociaż ze względów dogodności pochwala projekt, będący krokiem do urzeczywistnienia wielkiej idei handlowo-politycznej potęgi środkowej Europy, sądzi przecież, że z wyjaśnionych dostatecznie w izbie drugiej powodów ściślejsza rada państwa nie ma kompetencji brać pod obradę ten projekt.

Minister spraw zagranicznych hr. *Rechberg* zbijał zarzut niekompetencji oświadczając, że rząd cesarski nie zobowiązał się wcale w obec rzeszy niemieckiej zaprowadzić kodex handlowy w całej monarchyi.

Hrabia *Kuefstein* i baron *Lichtenfels* popierali również wniosek komisji, który też przy głosowaniu przyjęty został znaczną większością głosów.

W końcu przyszedł pod obradę z porządku dziennego raport wzmocnionej komisji o ustawie lenniczej. Sprawozdawca baron *Lichtenfels* odczytał następujący wniosek komisji:

„Wysoka izba raczy uchwalić: W projekcie ustawy względem częściowego zniesienia lennictwa postanawia izba panów przyjąć proponowane w izbie drugiej zmiany, iawiadomić o tem izbę deputowanych, jako też ministerjum dla wyjednania najwyższej sankcyei.

Debata jeneralnej nie było wcale, a debata specjalna odnosiła się do spornych §§. 4., 10. i 20. ustawy. W końcu jednak utrzymał się wniosek komisji, i ustawa została uchwalona zgodnie z poprawkami izby deputowanych.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 2^{1/2} w południe.

(*Posiedzenie izby deputowanych z 22. października.*)

Zagaił posiedzenie prezydent Dr. *Hein* o godzinie 10^{3/4} zrana. Na ławie ministrów zasiedli pp. *Schmerling*, *Lasser* i *Mecsery*.

— Po przyjęciu protokołu odczytany został izbie reskrypt ministerstwa finansów z załączeniem 210 exemplarzy zrektifikowanego przez ministerstwo policji preliminarza administracji policji na rok 1863.

Wydział do postępowania ugodnego ukonstytuował się wczoraj i obratł przydującym Dr. *Tascheka*, a sekretarzem *van der Strassa*.

Potem przystąpiła izba do dalszych obrad nad sprawozdaniem mieszanej komisji o *noweli karnej*. Ponieważ nie zgłosił się żaden mówca, ogłosił prezydent debatę za zamkniętą i udzielił głosu sprawozdawcy.

Po przemowie sprawozdawcy *Mühlfelda*, który bronił jeszcze raz obszernie wniosku komisji, zabrał jeszcze głos minister stanu p. *Schmerling*, i powtarzając oświadczenia, które składał wczoraj imieniem rządu minister *Lasser*, bronił przy tej sposobności izbę panów przeciw zarzutom, które słuszniej powinny się zwracać przeciw rządowi, przyjmującemu na siebie wyłącznie wszelką odpowiedzialność za swoje zdania i czyny.

W końcu po małej dyskusji nad sposobem głosowania, uchwalono na wniosek *Wisera* głosować imiennie. Za wnioskiem komisji oświadczyło się 75, przeciw wnioskowi 64 głosów; nieobecnych deputowanych było 48.

Sprawozdawca *Mühlfeld* zaproponował trzecie odczytanie, które natychmiast nastąpiło i nowela została ostatecznie, uchwalona. Posiedzenie skończyło się o godzinie 1 $\frac{1}{4}$ w południe.

Portugalia.

Lizbona, 11. października. (Amnestya.)

Diario zawiera dekret królewski zupełnego ulaskawienia dla wszystkich przestępców politycznych. W skutek tegoż ustają wszystkie procesa, wszyscy aresztowani wychodzą na wolność, wywołani lub internowani wracają.

Francya.

Paryż, 20. października. (Różne wiadomości. — Przyjęcie nowego posła tureckiego.)

Pays donosi, że Cesarz w przyszłym tygodniu polować będzie w lasach ferrières, do barona Rotszylda należących. Kilku ministrów odebrało zaproszenie na to polowanie. P. Fould oczekiwany jest dzisiaj z Marssyli. — Kontradmiral Roze przybył wczoraj z Veracruz i miał już posłuchanie u ministra marynarki. — Książę Metternich powróci na swoje posadę z początkiem przyszłego miesiąca.

Patrie donosi, że Porta otomańska odpowiedziała kategoryczną odmową na protestację rosyjską przeciwko konwencji z Czarnogóra zawartej. Negocjacje między Ali Baszą i margrabią de Mostier jeszcze są w toku, lecz Anglia i Austria stoją energicznie po stronie Turcyi.

Wczoraj nowy poseł turecki, Mehmet Dzemil Basza, przyjęty został przez Cesarza w uroczystej audiencji, przy której był obecny minister spraw zewnętrznych. Poseł wręczył Cesarzowi kredytywę swoje, list odwołujący poprzednika jego Veli baszę, i osobny list Sułtana z podziękowaniem za przesłane mu insygnia orderu legii honorowej. Na przemowę posła tureckiego, Cesarz odpowiedział w słowach następujących: „Dziękuję za uczucia, o których mię zapewniasz w imieniu Jego Ces. Mości Sułtana. Racz mu powiedzieć, iż od czasu wstąpienia Jego na tron ciągle miałem zwrócone oczy na lojalne i odważne jego postępowanie i z całym sercem zgadzałem się na reformy, które zaprowadził.“ W końcu Cesarz zapewnił posła o osobistej swej życzliwości.

Ostatni raport generała Lorencez z d. 5. września znajduje się w rękach ministra wojny. *Monitor* go nie ogłasza, ponieważ nie nowego nie zawiera krom bliższych szczegółów do znanego już raportu kontradmirala Roze. Nieprzyjaciel nigdzie się nie pokazał.

Przy otwarciu linii chińsko-indyjskiej parowców pocztowych, dany był bankiet przez przedsiębiorców, na którym miał mowę minister skarbu p. Fould, w niej jednak unikał wszelkich aluzji politycznych. Wspomnił tylko o nadziei rychłego ukończenia kanału suezkiego, w skutek czego Marsylia będzie punktem środkowym handlu Śródziemnego morza, o ogólnych postępach cywilizacji, itp.

Włochy.

Turyn, 19. października. (Różne wiadomości.)

Do *dziennika Perseveranza* piszą z Rzymu, iż rozpoczęto tam budowę nowych koszar dla kawalerii francuskiej, i że intendtura francuska zakupiła pałac Biscione dla przerobienia go na koszary.

W Genuy prokurator sądowy złożył wnioski swoje w sprawie kapitanów dowódców statków, które przepuściły Garibaldeggo z Sycylii na stały ląd neapolitański. Prokurator wnosi uznanie zbrodni zdrady głównej i orzeczenie kary prawem na nią ustanowionej.

W więzieniach wojskowych w Cremonie zbuntowała się część więźniów, po większej części żołnierzy neapolitańskich, tak iż siła zbrojna wystąpić i rozruchy usmierzyć musiała.

Niemcy.

Darmsztadt, 19go października. (Oświadczenie rządu heskiego względem traktatu prusko-francuskiego. — Gazeta pocztowa frankfurcka i dziennik drezdeński w tym przedmiocie.)

Dziennik tutejszy ogłosił oświadczenie, które rząd wielko-książęcy przesłał do Berlina w przedmiocie traktatu handlowego prusko-francuskiego. Na wstępie rząd oświadcza, iż dlatego spóźnił się z przesłaniem tego oświadczenia, iż pomimo długiego zastanowienia się nie mógł przyjąć do uznania traktatu za korzystny, nadto rząd wielko-książęcy przyznać sobie musiał, iż w obec wielkiego znaczenia tego przedmiotu, nie mógł przeszkodzić przyjsciu do skutku traktatu w mowie będącego, jeżeli takowy przez inne rządy związku cłowego przyjęty zostanie. Gdy jednak rządy bawarski i wirtemberski przystąpienie do traktatu pomimo nalegań rządu pruskiego odmówiły, przeto i rząd wielko-książęcy przeciwko przystąpieniu do niego oświadczyć się musi.

Gazeta pocztowa frankfurcka zamieściła artykuł twierdzący, iż w rządzie saskim nastąpił pewien zwrot w zapatrywaniu się na traktat handlowy prusko-francuski. Saksonia nie jest za odrzuceniem traktatu, lecz życzy sobie zmianę niektórych zatrważających jego warunków, nadto poprzednie przeprowadzenie reformy taryfy związkowej, tudzież uregulowanie stosunków z Austryą na zasadzie konwencji z 1853 roku. Rząd saski chce traktatu prusko-francuskiego, zawsze jednak w złączeniu z związkiem cłowym. Bez zabezpieczenia egzystencji związku cłowego rząd saski nie obstaje wcale przy traktacie, i nie chce iść z Prusami bezwarunkowo.

Z powodu powyższego artykułu dziennik drezdeński robi uwagi następujące:

Prawda, że rząd saski, przystępując do traktatu, zażądał objaśnienia i zaspokojenia co do niektórych punktów traktatu, wnioski te jednak najzupełniej uwzględnione zostały, jak rząd pruski inne rządy związku cłowego o tem zawiadomił. Dalsze jednak twierdzenie gazety pocztowej frankfurckiej, iż rząd saski pragnie poprzednio zmiany taryfy związkowej, twierdzenie to jest nonsens, bo zmiana taryfy celem jest właśnie traktatu. Saksonia zawsze pragnęła uregulowania stosunków z Austryą na zasadzie konwencji z roku 1853, i przy uregulowaniu tem najmocniej obstawała, zwłaszcza jak Bawarya i Wirtemberg traktat z Francyą odrzucili; rząd bowiem saski przekonany jest, iż załatwienie tego przedmiotu najprostsza będzie drogą porozumienie się względem traktatu z Francyą. Co zaś dotyczy twierdzenia, iż Saksonia chce traktatu z Francyą tylko pod warunkiem dalszego bytu związku cłowego, i nie chce iść bezwarunkowo z Prusami, to deklarację podobną złożył już rząd saski na ostatnim sejmie nadzwyczajnym, jak się o tem z aktów tegoż sejmku przekonać można. Z tego zaś pokazuje się, iż nie masz tu wcale mowy o pewnym zwrocie w zapatrywaniu się Saksonii na traktat prusko-francuski. Dla tem większego zaś wyjaśnienia tego przedmiotu oświadczyć możemy, iż wszelkie akta przedmiotu tego dotyczące w pismach publicznych ogłoszone zostały.

Szwecya.

Sztokholm, 15. października. (Sejm.)

Król powrócił w sobotę z podróży po Norwegii i zniósł natychmiast rząd tymczasowy. Sejm szwedzki zebrał się dzisiaj z zwykłemi ceremoniami; mianowanie hrabiego G. Lagerbjelke marszałkiem sejmowym, zapowiedziano urzędowo. Wybór ten wznicił wielkie zdziwienie, ponieważ Lagerbjelke jest uważany za przeciwnika reformy reprezentacyjnej. — Arcybiskup Reuterdał będzie przewodniczył rozprawom stanu duchownego. Prezydentem stanu miejskiego został hurtownik Schwan, wiceprezydentem pan Maren, a prezydentem stanu włościańskiego Nils Larsson z Tullus.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 22. października. (Ulaskawienie.)

Dziennik pow. donosi: Najjaśniejszy Pan, zgodnie z wnioskiem Jego Cesarskiej wysokości wielkiego księcia namiestnika Królestwa, najmiłośniej dozwolił raczył Piotrowi Kossakowskiemu, wychodźcy polskiemu, obecnie we Francyi przebywającemu, — powrócić do kraju tutejszego na zasadach ukazu najwyższego z dnia 15. (27.) maja 1856 roku.

Rosya.

(Nowa organizacya sądowa.)

Nowa organizacya sądowa w Rosyi ma zapobiedz wszelkim jakie tam dzieć się mogły naduzyciom, tem bardziej tedy požądaniem jest, aby jak najspieszniej przeprowadzoną została. Sędziowie pokoju według tej nowej organizacyi będą wybierani ze wszystkich klas ludności na trzy lata, i będą rozstrzygać wszelkie spory cywilne, w których niechodzi o nieruchomości, lub sumę 500 rubli przynależną. Sądem pierwszej instancyi do tych procesów kryminalnych i cywilnych, które do sądów pokoju nie należą, będzie sąd obwodowy z przysięgłymi w wypadkach kryminalnych. Zbrodnie stanu nie będą sądzone ani przez przysięgłych, ani przez sądy obwodowe, lecz przez trybunał apelacyjny. Na przysięgłych mogą być powołane osoby do jakiegokolwiek klasy należące, jednak późniejsza ustawa ma oznaczyć, czy nie będzie wymaganym pewien stopień wykształcenia, Asyzowie będą zwoływani cztery razy do roku, a nawet i częściej, jeżeli wypadnie potrzeba. Za każdą razą zasiędzie 30 przysięgłych; z tych obwiniony i prokurator, ten ostatni z wyłączeniem przyczyn, wyłącza tyłu, aby przynajmniej 18 pozostało. Z tych nareszcie 12 losem wybranych, będą członkami sądu. Postępowania sądowe mają odbywać się publicznie. Ustawa wskaże wy-

jątki. Dzienniki specjalne, mogą rozstrząsać wyroki, lecz pociski przeciw sądowi wywierzone będą dochodzone ex officio.

Turecja.

(Rozboje usmierzone.)

Journal de Constantinople podaje doniesienia z Bagdadu, że przedsięwzięta niedawno ekspedycja przeciw rozbojniczemu plemionom Beduinów doprowadziła do pożądanego rezultatu. Beduini pokonani prosili o wyznaczenie gruntów na mieszkanie. W Kesrawanie i na Hauranie podobnie jest już spokojność przywrócona.

Kronika.

(Stan zdrowia we Lwowie.) Stan zdrowia w naszym mieście był w zeszłym miesiącu stosunkowo pomysł y. Głównie panowały choroby wewnętrzne; tyfus zdarzał się znowu częściej; wypadki słabości wysepkowych były pojedyncze, tylko tuberkuly dostarczały zawsze jeszcze największą liczbę chorych.

W szpitalu powszechnym przybyło w zeszłym miesiącu świeżych chorych 381, a z całego stanu chorych w tym zakładzie w liczbie 907 głów, wyzdrowiało 325, nieuleczonych wypuszczono 17, umarło 34, a 531 pozostało dla dalszej kuracji.

Podług wykazów urzędowych umarło w zeszłym miesiącu we Lwowie 209 osób, zatem o 13 więcej niż w sierpniu r. b.

(Stan zarazy na bydło.) Zaraza na bydło w pierwszej połowie b. m. w Lwowskim okręgu administracyjnym dotknęła: Jelonkowie, Chaszczowanie, Koniuchów, i Sławsko w Stryjskim, Hrebence w Żółkiewskim, Faszczołkę, Tarnorudę, Rożyaka, Katararówkę i Bucyki w Tarnopolskim, Turkę górne, Kulpiec, Rosochacz i Waniowice w Samborskim, Suchwole w Zloczowski, a reszcie Bukowinę w Brzeżańskim, razem 16 miejsc, dotychczas przez zarazę nie nawiedzonych, wygasła zaś tylko w 5 miejscach, jakoto w Brzegach dobrzańskich, Witwicy, Stankowcach i Tróściancu w Stryjskim, i w Chmielowce w Tarnopolskim obwodzie.

Ponieważ według dawniejszych sprawozdań było 42 miejsc zarazą dotkniętych, przeto panuje obecnie w 58 miejscach z których przypada 6 na Czortkowski, po 1 na Kolomyjski i Przemyski, 7 na Tarnopolski, po 3 na Brzeżański i Żółkiewski po 2 na Stanisławowski i Zloczowski, 14 na Stryjski i 19 na Samborski obwód.

Przez cały czas trwania zarazy nawiedziła ona 170 miejsc, a 1044 obór, w których na 80,818 sztuk bydła dotknęła 5490 sztuk; z tych wyzdrowiało 1450, padło 3134, dano na rzeź 300 zarazonych, pozostało w kuracji 202, dano na rzeź podejrzanym o zarazę 279 sztuk.

(Pożar.) Dnia 14. b. m. około godziny 5. wieczorem powstał ogień z niewiadomej dotąd przyczyny w Niwra w obwodzie czortkowskim, w szopie tamtejszego właściciela Iwana Ł., i zgarzało 7 domów mieszkalnych, 19 budynków gospodarskich i cały zasób zboża ośmiu gospodarzy; nadto zginęło w płomieniach dwuletnie dziecię izraelskie. Cała szkoda ma wynosić do 8000 zł. wal. austr.

(Szkoła gospodarza w Czechach) Członkowie towarzystw czeskich gospodarstwa rolnego w okręgach Welwarskim i Rudnickim postanowili założyć szkołę gospodarstwa wiejskiego. Na szkołę tę obrany został folwark Hracholuski, własnością księcia Lobkowicza będący i położony w pobliżu Rudnicy. Fundusz na utrzymanie tej szkoły potrzebny, osiągnięty zostanie z osobnych opłat rocznych, do których członkowie pomienionych towarzystw zobowiązali się. Dla uzyskania od rządu pozwolenia na założenie tej szkoły, udała się do Pragi deputacja pomienionych dwóch okręgów, mająca na swem czele P. Wawława Krotoczwila, posła na sejm ziemski.

(Obrabianie koralu) stanowi przemysł wyłącznie włoski. Marajlia posiada wprawdzie kilka szlifierni koralu, ale są one nieznaczne. Włochy corocznie wysyłają 4000 marynarzy na połów koralu, a dwadzieścia, mniej lub więcej znacznych zakładów w Neapelu, Trapani, Liworno, Genui, zajmują się wyrobami z tego produktu. W przemyśle koralowym należy odróżnić dwie zupełnie odrębne gałęzie: połów i szlifowanie. Co rok w miesiącu marca, około sześćdziesięciu łodzi, z których na każdej znajduje się dziesięciu do czterdziestu majtków, wypływa z Liworno, udając się małymi eskadrami po dwadzieścia statków razem, to nad brzegi francuskiej Afryki, to ku wyspie Sardynii, to znów ku wyspie Elbie i małym portom Antugnano, leżącemu niedaleko od Liworno. W listopadzie połów koralu kończy się i łodzie wracają do portu. Dobrym połowem dla jednej łodzi nazywa się połów w ciągu dziesięciu miesięcy najmniej 150 kilogramów (około 370 funtów) koralu, których połowa powinna być w dobrym gatunku. Odróżniają trzy gatunki koralu. 1) Koral różowy, którego wartość kilogramu nieobrobionego dochodzi 500 franków (około 338 złp. funt.); 2) koral czerwony, który się płaci od 75 do 100 fr. za kilogram (od 51 do 67 złp. za funt.); 3) koral jasny, którego wartość dochodzi do połowy wartości różowego lub czerwonego, stosownie do jego barwy. Korale te sprzedawane są w Liworno i innych portach włoskich przemysłowcom, którzy do szlifowania go używają najwięcej pracy kobiet. Niektóre szlifiernie są bardzo znaczne, tak w Liworno, jeden z takich zakładów dostarcza roboty 400 osobom; urządzone także szlifiernie koralów w zakładach dobroczynnych tego miasta, skutkiem czego zakłady te pokrywają prawie zupełnie swe wydatki. Są szlifiernie potrzebujące corocznie do 500 kilogramów (około 1230 funtów) koralu surowych, z których w wyrobach pozostaje około 1/3 części co do wagi. Dotychczasowe usiłowania w celu wprowadzenia maszyn do obrabiania koralu, pozostały bezowocne.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 24. października. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: męcz pszenicy (82 H) 4zł. 10c.; żyta (77 H) 2zł. 48c.; jęczmienia (69 H) 2zł. 45c.; owsa (45 H) 1zł. 71c.; hreczki 2zł. 61c.; grochu 3zł. 10c.; kartofli 1zł. 8c.; setnar siana 1zł. 42c., okłotów 65c.; — sąg drzewa bukowego

12zł. 75c., sosnowego 10zł. 10c. w. a. — Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany. Dnia 22. b. m. nie było dowozu i targu.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 25. października. Podobnie jak izba deputowanych, uchwaliła także izba panów na przedwczorajszym posiedzeniu swoim projekta ustawy prasowej, postępowania karnego w sprawach druku i noweli karnej podług wniosków komisji mieszanej. Tym sposobem przeszły już te projekta przez wszystkie stadya parlamentarne, i potrzebują jeszcze tylko sankcji monarszej, by stać się prawomocnymi. — Przedwczoraj miał już także posiedzenie wydział do postępowania ugodnego, i jak donosi *Bothschafter*, zatwierdził już większą połowę paragrafów, zaostrzając je ile możności. Tak między innymi miano uchwalić, że tylko tym firmom ma być dozwolone postępowanie ugodne, które są już od dwóch lat protokołowane, gdy projekt rządowy proponował tylko rok jeden.

Pruskie organa rządowe nieprzestają ogłaszać adresów lojalności i odpowiedzi Króla, udzielonych deputacjom stronnictwa konserwatywnego, a inne dzienniki wysuwają tymczasem najrozmaitsze domysły i pogłoski, które po największej części zbija dzień następnym. Tak znajdujemy dziś w dziennikach stanowcze zaprzeczenie wieści, jakoby rząd francuski miał doradzać gabinetowi pruskiemu odwołanie się do kraju. Półrządowy *Constitutionnel* francuski powiada w tym względzie sucho: „Rząd francuski nieudzielał pruskiemu nigdy żadnej rady, ani w tym roku, ani w zeszłym, ani w Tuileryach, ani w Compiègne“, a niektórzy upatrują w tem znowu inspirację nowego ministra francuskiego, ażeby położyć koniec obiegającym od niejakiemuś czasu pogłoskom o porozumieniu między Prusami i Francją. Na to zaś robi uwagę *Neue Preuss. Ztg.*, że „to przypuszczenie może być całkiem fałszywe, chociaż dałoby się poniekąd usprawiedliwić znaną antypatyą pana Drouyn de Lhuys przeciw wszelkiemu zbliżeniu się do Prus.“ — Król wirtemberski odjeżdża z początkiem listopada do Nissy, by za poradą lekarzy przepędzić ostrą porę roku pod łagodniejszą strefą.

Półrządowe dzienniki włoskie, jak *Discussioni* i *Constitutioni* utrzymują zgodnie, że nie nastąpi ani przesilenie gabinetu ani rozwiązanie parlamentu. Przeciwnie zamyśla rząd zwołać izby w pierwszej połowie listopada. Pogłoska, jakoby p. Massimo d'Azeglio otrzymał wezwanie względem złożenia nowego gabinetu, jest podług tych dzienników równie fałszywa, jak wiadomość o miaowaniu pana Desambrois posłem w Paryżu. Jenerał Cialdini odjechał z Turynu, by objąć napowrót komendę swoją w Bononii. — *La France* zapewnia, że stolica apostolska zazała od parlamentu turyńskiego odwołania dekretu, którym proklamowano Rzym stolicą Włoch, inaczej nie może być mowa o żadnych układach. *La France* uważa to zażądanie za zupełnie słuszne, i upatruje w tem znak, że Rzym skłania się do pojednania z Piemontem.

Z Warszawy donosi korespondent *Czasu* z 16. b. m., że rząd rosyjski postanowił zburzyć kilkanaście domów w środku miasta z powodów strategicznych i zająć kilka gmachów na warowne koszary dla wojska. Pomiędzy innymi mają być zajęte na koszary gmach Towarzystwa dobroczynności i Nowa Recursa. Przeciw temu planowi jednak założyła protest rada miejska.

Jej Mość Królowa hiszpańska przybyła 14. b. m. do Loji, gdzie równie jak wszędzie przyjmowano ją z wielkim zapalem; nazajutrz miała wyruszyć w dalszą podróż do Anteguary. Podczas pobytu w Granadzie wydała Królowa rozporządzenie, ażeby tamtejszy pałac Alhambry, tę sławną relikwię sztuki arabskiej, zrestaurowano jak najwspanialej.

Journal de Constantinople rozpisuje się w dłuższym artykule o teraźniejszym położeniu Turcji i o jej stosunkach z Czarnogorą, Serbią i Grecją. Nazywa on te stosunki bardzo pomyslnymi i powiada, że powstanie w Czarnogórze zostało pokonane, ustawione tam i u granic Serbii siły zbrojne otrzymały urlop, i ni mniej jak 25 pułków redyłów puszczono do domu; co może służyć za dowód, że przywrócenie spokoju nie jest prowizoryczne, lecz stanowcze.

Poczta amerykańska przyniosła dwie następujące depesze:

Nowy Jork, 11. października. Pod Perrysville w Kentucky jenerałowie Bragg i Buel stoczyli dnia 9go krwawą bitwę. Uniońscy stracili 2000 ludzi. Wojsko konfederacyi było pobite i ścigane. Morgan poniósł klęskę pod Frankfortem. Separatyści opuścili Lexington, a wojska unii ścigają ich. 3000 Separatystów obsadziło Mercersburg i Chambersburg w Pensylwanii. Rząd związkowy zaniedbał projekt zakładania kolonii murzyńskich.

Prewencyjny wniosek kongresu konfederacyi upoważnia ministra skarbu skupywać bawelnę, lub ją po oznaczonych cenach sekwestrować, i wysłać do Europy agentów do sprzedawania bawelny; ten wniosek proponuje także znieść ustawę, zakazującą wywóz bawelny.

Nowy Jork, 11. października wieczorem. Główna kwatera Mac Clellana znajduje się w Harpers Ferry. Separatyści dążą do Gettysburg w Pensylwanii dla obsadzenia mostu na kolei żelaznej i przeszkodzenia Mac Clellanowi, aby się nie przybliżył. Według urzędowego sprawozdania Buella o bitwie pod Perrysville: Separatyści zostali pobici, lecz nie bez odniesienia chwilowej korzyści nad lewym skrzydłem. Główny korpus ustąpił do Harrodsburg.

Wiadomości z Chin ostatnią pocztą przywiezione, potwierdzają doniesienie, że rząd chiński zezwolił na zupełną swobodę wyznania chrześcijańskiego i w ogóle na swobodę wyznań w pań-

stwie chińskim. Zaslęzę tego dzieła przyznają księciu Kong, prezydentowi ministrów chińskich.

Najświeższa poczta.

Warszawa, 23. października. Dzisiejszy Dziennik Powszechny ogłasza ukaz cesarski, który dozwala radzie stanu przyjmować do rozpoznania dowody pochodzenia szlacheckiego i od tych osób, które za czyny swoje w czasie powstania r. 1831 nie były pociągane do odpowiedzialności sądowej.

Paryż, 23. października. France donosi: Pewna, że hrabia Sartiges otrzymał zlecenie żądać w Turynie przyzwolenia na plan pojednania, który poseł francuski w Rzymie popierać będzie, i który byłby odpowiednim pismu z 20. maja.

Turyń, 23. października. Garibaldi przeniósł się z Varignano do Spezzia. W ogólności zdaje się mieć lepiej.

Konstantynopol, 18. października. Urzędowy dziennik turecki donosi: Earl Russell na życzenie Persyi polecił wicekrólowi Indyi Wschodnich i posłowi angielskiemu w Teheranie, aby radzili Dost Mohamedowi zaniechać ekspedycyi do Heratu. Ali Yaver Basza został mianowany gubernatorem w Yemen. Zbuntowani Drurowie i Beduini na Hauranie zostali pobici i poddali się.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. października 1862.

Table with meteorological data: Pora, Barometr w mierze parys. srowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Przed południem deszcz 0...17.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. października.

Hotel George: PP. Hr. Olisar Wład., z Podola. — Hr. Kalinowski Wł., z Bakowiec. — Wiśniewski Henryk, z Dobrzan. — Niezabitowski Włodzimierz, z Uherzec.

Hotel europejski: Witkowski Antoni, z Sorok. — Janicki Zygmunt, z Besarabii. — Rożnowski Ksawery, z Tartakowa: — Falkowski Michał, z Wytryłowa. — Hr. Poten Karol, z Olszanki. — Stecki Adolf, z Srodopalec.

Hotel angielski: Donigiewicz Antoni, z Bazaru. — Bohdanowicz Auer., z Tustobah. — Kamiński Ignacy, z Stanisławowa. — Szymonowicz Antoni, z Krzywólówki. — Schnirch Ignacy, z Czerniowic.

Hotel krakowski: Rubczyński Alfred, z Uherzec. Zajazd Leszczyńskiego: Nowacki Kazimierz, z Tejsarowa. — Koszowski Seweryn, z Krowicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. października.

PP. Hr. Borkowski Stan., do Sredna. — Dauksza Józef, do Przemysła. — Łucki Józef, do Przemysła. — Zebrowski Karol, do Strzelisk. — Bredt

Teodor, do Łukawicy. — Hr Bobrowski Karol, do Rekliniec. — Witkowski Adam, do Zubczy. — Dworzak Jan, do Niawszyna. — Rubczyński Alfred, do Stanina. — Augustowski Ant., radca kolegi., do Rosyi. — Smarzewski Alex., na Podole.

TEATR.

Dzisiaj opera niemiecka: „La Traviata.”

Termina

— sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 27. października: Wydzierżawienie podatku konsumcyjnego w okręgu Boleschowskim w Stryju.

Dnia 3. listopada: Sprzedaż budynków w Batiatyczach po ś. p. Bazylim Turkulewicz w Mostach wielkich.

Dnia 4. listopada: Sprzedaż 5/8 części realności nr. 38 w Sokalu i stajen eraryalnych nr. 1 i 3 w Zbarażu w Tarnopolu.

Dnia 5. listopada: Sprzedaż realności nr. 153 i realności z gruntem 10 morgowym w Konstantynówce w Tyamięnicy i zabudowań magazynowych wojskowych w Przemysłu.

Dnia 7. listopada: Sprzedaż koni w Radłowicach.

Kurs lwowski.

Dnia 24 października.

Table with exchange rates for various currencies and goods, including Dukaty holenderski, Dukaty cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 24 października.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zł. 81.95. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 95 po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne Nizszej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicji —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 76 1/2; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 222 —; niższo-aust. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 121 30 Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.80 dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —. Srebro 121.25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. października.

Table with financial data: 1. Rynek publiczny. A. Państwa. W austr. wal. po 5%, Z pożyczki narod. z proc., Metaliki po 5%, etc.

Table with financial data: 2. Stan oblig. demestykaln. 3. Akcje. Banku nar., Inst. kred. dla handlu, etc.

Table with financial data: Kolej Aussig-Ciepl. po 200 zł. m. k., Kol. Bern. Ross. po 200 zł., etc.

Table with financial data: Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k., Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a. 119. — 120. —, etc.